Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-948
(mr. R.J. Paris, voorzitter, mr. F.H.E. Boerma, mr. dr. D.P.C.M. Hellegers, leden en mr. D.W.Y. Sie, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 10 oktober 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 25 november 2020
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (PIFI)

Samenvatting

Klacht over de registratie van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR voor de duur van 8 jaar. Consument heeft haar bankpas en pincode afgestaan aan een derde, waarna bedragen afkomstig van fraude op haar bankrekening zijn gestort en (deels) met de bankpas en pincode zijn opgenomen. Er zijn geen feiten en omstandigheden gebleken die tot verkorting van de registratieduur zouden moeten leiden. De Commissie wijst de vordering van Consument af.

1. De procedure

1.1 De Commissie beslist op basis van haar Reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat hierbij om: 1) het klachtformulier van Consument; 2) het verweerschrift van de Bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een digitale hoorzitting op 8 oktober 2020 en hebben hieraan deelgenomen.

1.3 Consument en de Bank hebben gekozen voor een bindend advies. De uitspraak is daarom bindend. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Consument beschikte bij de Bank over een bankrekening met een daarbij behorende bankpas. Op 11 april 2018 is een totaalbedrag van € 9.300,- afkomstig van fraude gestort op de bankrekening van Consument. Kort daarna is met de bankpas van Consument een bedrag van € 5.000,- opgenomen uit een geldautomaat.

Op 11 april 2018 heeft de Bank de bankpas van Consument geblokkeerd. Op 17 april 2018 heeft de Bank Consument per brief geïnformeerd dat zij de bankrelatie met Consument beëindigt en dat zij de persoonsgegevens van Consument voor de duur van maximaal 8 jaar opneemt in het Extern Verwijzingsregister (EVR) en het Incidentenregister. Op 20 april 2018 heeft Consument per brief bezwaar gemaakt tegen de beslissing van de Bank. In dezelfde brief heeft Consument aan de Bank verklaard dat zij uit naïviteit haar bankpas met pincode heeft uitgeleend aan een vriend. De uitwisseling van standpunten door partijen in de interne klachtprocedure heeft niet geleid tot een oplossing van de klacht.

De klacht en vordering

2.2 Consument stelt dat opname van haar persoonsgegevens in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR voor de duur van 8 jaar onredelijk en onbillijk is. Consument heeft geen enkele rol van betekenis gespeeld bij de fraude en zij is in feite ook slachtoffer. Er is misbruik gemaakt van de onnozelheid van Consument. Daarbij heeft Consument zonder opzet gehandeld, maar is hooguit onzorgvuldig geweest. Consument heeft haar bankpas maar een enkele keer uitgeleend en zij heeft daarbij geen voordeel behaald. De Bank heeft verder onvoldoende rekening gehouden met de belangen van Consument. Consument is nog jong en zij heeft geen geschiedenis van onregelmatigheden. Het Openbaar Ministerie (OM) heeft dit ook meegenomen in de strafmaat van de in een strafbeschikking opgelegde straf (taakstraf 30 uur, schadevergoeding € 300,-). Consument vormt in moreel opzicht geen risico meer voor de Bank. Consument heeft haar spijt betuigd doordat zij beseft dat zij het vertrouwen van de Bank heeft geschaad. Consument heeft de ernst van de situatie ingezien en voelt in het dagelijks leven stress en schaamte. Ook stelt Consument dat zij de Bank van meet af aan inzicht heeft gegeven in de gang van zaken. Tot slot stelt Consument dat de houding van de Bank neigt naar misbruik van bevoegdheid. Er is geen sprake van een voldoende zwaarwegend belang om de bankrelatie met Consument op te zeggen. Het staat de Bank niet vrij om naar willekeur een bankrelatie op te zeggen. Daarnaast is er sprake van een dubbele bestraffing wat in strijd is met het zogeheten ‘ne bis in idem beginsel’. Consument is al gestraft door de taakstraf, boete en schadevergoeding. Er lijkt geen ander doel voor de registratie van de persoonsgegevens te bestaan dan bestraffing. Consument vordert verwijdering van de registratie, althans verkorting van de duur van de registratie van haar persoonsgegevens in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR.

Het verweer

2.3 De Bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van Consument. Voor zover relevant zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar gaat het om?

3.1 Ter discussie staat of de Bank gehouden is om de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR te verwijderen of te verkorten. Aangezien Consument dit ook in de onderbouwing van haar klacht heeft genoemd, ziet de Commissie zich ook voor de vraag gesteld of de Bank de bankrekening van Consument heeft mogen opzeggen.

3.2 De Commissie is van oordeel dat de Bank de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR niet hoeft te verwijderen of te verkorten en dat zij niet is gehouden de bankrekening van Consument te herstellen. De Commissie licht haar oordeel als volgt toe.

Het beoordelingskader voor de registratie in het EVR en het Incidentenregister

3.3 De Commissie stelt voorop dat de registratie van persoonsgegevens in - met name - het Incidentenregister en het bijbehorende EVR verstrekkende consequenties voor Consument kan hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door raadpleging van het EVR vaststellen dat er sprake is van opname in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen de Bank, maar ook de andere deelnemende financiële instellingen hun (financiële) diensten aan Consument zullen weigeren of deze slechts zullen aanbieden tegen hogere tarieven. Tegen deze achtergrond is de Commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van de Bank voor opname van de persoonsgegevens van Consument in de genoemde registers (zie Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, GC Kifid 2017-717 en GC Kifid 2018-377).

3.4 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van Consument (17 april 2018) waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen (PIFI) en de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) van kracht. De opname van persoonsgegevens van Consument in het EVR en het Incidentenregister is slechts gerechtvaardigd, indien de registratie in overeenstemming is met de daarvoor geldende regels in de Wbp en het PIFI.

3.5 Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. De strafrechtelijke aard van de te verwerken persoonsgegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan.

Het moet gaan om zodanige concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan (zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710). Bij bevestigende beantwoording van deze vraag dient bovendien te worden beoordeeld of op grond van een en ander opneming in het Incidentenregister en het EVR gerechtvaardigd was en voor welke duur (artikel 5.2.1 sub c van het PIFI, zie de bijlage).

Mocht de Bank de gegevens van Consument registreren in het Incidentenregister en het EVR?

3.6 Tussen partijen staat niet ter discussie dat er een totaalbedrag van € 9.300,- op de betaalrekening van Consument is gestort en dat vervolgens een bedrag van € 5.000,- is opgenomen. Partijen verschillen wel van mening over de (mate van) betrokkenheid van Consument bij deze fraude.

3.7 De Bank heeft een aantal omstandigheden naar voren gebracht die volgens haar tot de conclusie moeten leiden dat Consument betrokken is bij (het medeplegen van) fraude en/of (schuld)witwassen. Zo waren de diverse bedragen die Consument op haar betaalrekening ontving afkomstig uit fraude. Een deel van dit bedrag is vrijwel direct opgenomen met de bankpas van Consument die zij had uitgeleend aan een vriend. Volgens de Bank heeft Consument verder tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen gegeven over de gebeurtenissen. Zo heeft Consument verklaard dat zij geen mobiele app had, waardoor zij niet kon zien wat er met haar bankpas en betaalrekening werd gedaan. Volgens de Bank gebruikte Consument daarentegen de mobiele app al sinds 9 november 2017, waardoor zij dus wel degelijk inzage en toegang had tot haar rekening. Toen Consument wist dat haar bankpas was geblokkeerd, heeft zij slechts geprobeerd aan een nieuwe bankpas te komen. Bij het bankkantoor heeft Consument verklaard dat zij haar bankpas op school vergeten was. Daarbij heeft Consument niet verklaard wie de vriend was en zij heeft (uiteindelijk) ook geen aangifte overgelegd. Consument heeft ook niet verklaard wanneer zij precies haar bankpas heeft uitgeleend aan die vriend. Volgens de Bank heeft Consument ervoor gezorgd dat de fraude (grotendeels) succesvol was.

3.8 Consument heeft hiertegen ingebracht dat, alhoewel zij haar bankpas en pincode aan een vriend heeft uitgeleend, zij niet opzettelijk heeft gehandeld. Er is namelijk, zo stelt Consument, misbruik gemaakt van haar onnozelheid. In feite is zij slachtoffer geworden van het handelen van de vriend.

3.9 De Commissie volgt Consument hierin niet.

3.10 Hoewel de hiervoor genoemde omstandigheden – waaronder het afstaan van de bankpas en pincode aan een 'vriend' waarna bedragen afkomstig uit fraude op de betaalrekening zijn ontvangen; het feit dat vrijwel direct na de ontvangst van deze gelden een groot deel daarvan van de rekening is gepind met de bankpas van Consument; en dat Consument pas nadat de bankpas was geblokkeerd contact heeft gezocht met de Bank – ook als toevalligheden kunnen worden aangemerkt, passen deze ook bij het handelen en/of het gedragspatroon van iemand die als geldezel fungeert (zie Hof Arnhem-Leeuwarden 9 november 2017, ECLI:NL:GHARL:2017:10752). Hiervan gaat de Commissie ook uit, nu hetgeen Consument naar voren heeft gebracht niet kan ontzenuwen dat zij op enige wijze betrokken is geweest bij de fraude. Hierbij neemt de Commissie mee dat Consument wisselende verklaringen heeft afgelegd over de bankpas. Zo heeft zij bij het aanvragen van een nieuwe bankpas verklaard dat zij haar pas op school vergeten was. Naderhand heeft Consument verklaard dat zij de bankpas én de pincode aan een vriend had uitgeleend. Wie deze vriend is, heeft Consument niet willen vertellen. Evenmin heeft Consument aangifte gedaan tegen deze vriend, terwijl zij zich op het standpunt stelt dat zij het slachtoffer is geworden van de handelwijze van deze vriend. Dit verbaast de Commissie zeer. Daarnaast heeft Consument ter zitting verklaard dat niet de vriend, maar haar tante de bankpas in haar bezit had. Verder heeft Consument verklaard dat zij geen gebruik maakt van een mobiele app, waardoor zij haar bankgegevens niet direct kan inzien. De Bank heeft daarentegen aangevoerd en aannemelijk gemaakt dat Consument wel degelijk gebruik maakt van een mobiele app. Dat Consument bijvoorbeeld op 23 maart 2018 via de mobiele app een betaling aan een web-winkel zou hebben gedaan is niet door haar weersproken.

3.11 Al deze feiten en omstandigheden, in onderlinge samenhang bezien, brengen de Commissie tot het oordeel dat de Bank ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het EVR de conclusie heeft mogen trekken dat Consument betrokken was bij de fraude. Gelet op het voorgaande is naar het oordeel van de Commissie in voldoende mate komen vast te staan dat de gedragingen van Consument voldeden aan de hiervoor onder 3.5 genoemde maatstaf dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.

Beoordelingskader proportionaliteit registratie(duur) in het EVR

3.12 Volgens artikel 5.2.1 aanhef en onder c van het PIFI dient bij opname van persoonsgegevens in het EVR ook het proportionaliteitsbeginsel in acht te worden genomen. Het proportionaliteitsbeginsel houdt in dat het belang van de financiële sector bij registratie moet worden afgewogen tegen de nadelige gevolgen van de registratie voor Consument. Ook mag de duur van de registratie, die in dit geval acht jaar is, niet disproportioneel zijn. Zie Geschillencommissie Kifid nr. 2016-302 (overweging 4.9).

De betrokkene die verwijdering van een registratie of verkorting van de duur van een registratie wenst, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de Bank.

Is de registratieduur voor 8 jaar in het EVR proportioneel?

3.13 Hiervoor is onder 2.2 opgenomen welke stellingen Consument heeft aangedragen ter onderbouwing van haar vordering tot verkorting van de duur van de registratie van haar persoonsgegevens in het (Incidentenregister en het daaraan gekoppelde) EVR. De stellingen die Consument heeft aangedragen kunnen naar het oordeel van de Commissie niet leiden tot een verkorting van de registratieduur in het EVR.

3.14 De Commissie neemt voor haar oordeel mee dat de registratie van persoonsgegevens in het EVR een middel is om de integriteit van de financiële sector te beschermen. Dit is geen sanctiemiddel, zoals door Consument ten onrechte wordt verondersteld, maar een waarschuwingssysteem. De registratie dient ertoe andere banken attent te maken op het Incident waar Consument bij betrokken was en die informatie mee te nemen in hun beoordeling om al dan niet met Consument een financiële relatie aan te gaan. Dat Consument een taakstraf heeft voltooid, en daarnaast een schadevergoeding (van een boete is niet gebleken) heeft betaald, is op zichzelf genomen onvoldoende grond om te oordelen dat de duur van de registratie van haar persoonsgegevens in het EVR verkort dient te worden. Het voltooien van een taakstraf kan weliswaar worden meegenomen in de beoordeling tot verkorting van de registratieduur, maar daarbij is naast de overige feiten en omstandigheden ook het concrete belang bij de verkorting relevant. Zie Geschillencommissie Kifid nr. 2018-405. Een concreet belang bij verkorting van de registratieduur is in deze zaak niet door Consument gesteld noch is daarvan gebleken.

3.15 Daarbij neemt de Commissie ook het volgende in aanmerking. De handelwijze van Consument komt overeen met het gedragspatroon dat te zien is bij fraudezaken, waarbij gebruik wordt gemaakt van een zogeheten ‘geldezel’. Consument heeft weliswaar aangegeven dat zij de Bank van meet af aan inzicht heeft gegeven in de gang van zaken, maar zij heeft niet verklaard wie de vriend is aan wie zij haar bankpas en pincode heeft gegeven. Consument heeft bovendien tegenstrijdige verklaringen gegeven over wat er met haar bankpas is gebeurd. Zo zou de tante van Consument haar pas hebben gehad in plaats van de eerdergenoemde ‘vriend’. Ook zouden er meerdere personen op de hoogte zijn van de pincode van Consument. Uit de houding van Consument ter zitting kan de Commissie niet concluderen dat zij echt beseft wat er is gebeurd met haar bankpas en betaalrekening en zich rekenschap heeft gegeven van de gevolgen van haar handelen. Dit weegt naar het oordeel van de Commissie ook mee in het laten voortduren van de registratie van haar persoonsgegevens in het EVR.

Dat Consument daadwerkelijk spijt heeft of inzicht heeft (gekregen) in haar gedragingen is niet aannemelijk geworden, waardoor dit naar het oordeel van de Commissie ook meeweegt in het laten voortduren van de registratie van haar persoonsgegevens in het EVR. De jonge leeftijd van Consument (18 jaar) ten tijde van de gebeurtenis is op zichzelf onvoldoende grond om over te gaan tot verkorting van de registratieduur van haar persoonsgegevens in het EVR. Zie Geschillencommissie Kifid nr. 2020-428.

3.16 Gelet op de feiten en omstandigheden van dit geval weegt naar het oordeel van de Commissie het belang van de financiële sector bij registratie van de persoonsgegevens van Consument zwaarder dan het belang van Consument bij niet registreren van haar persoonsgegevens. Daarbij is de Commissie niet gebleken van feiten of omstandigheden die tot een kortere duur van de registratie zouden moeten leiden.

Beoordeling registratie persoonsgegevens in het Incidentenregister

3.17 Gelet op het bovenstaande dient ook de registratie(duur) in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het Protocol). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan.

Opzegging betaalrekening

3.18 De Bank heeft de bankrekening van Consument op grond van artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden beëindigd. Volgens Consument dient er sprake te zijn van een voldoende zwaarwegende grond bij de opzegging en staat het de Bank niet vrij om een bankrekening naar willekeur op te zeggen.

3.19 Gelet de omstandigheden die geleid hebben tot de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR, is de opzegging van de bankrekening naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet onaanvaardbaar. Daarbij heeft de Bank gesteld dat haar vertrouwen in Consument dermate beschadigd is door de fraude dat niet van haar gevraagd kan worden de bankrelatie te onderhouden. Waarom sprake is van willekeur bij de opzegging van de bankrekening of waarom de opzeggingsgrond van de Bank niet voldoende zwaarwegend is, is door Consument niet voldoende onderbouwd. Dit klachtonderdeel komt dus vanwege gebrek aan onderbouwing naar het oordeel van de Commissie niet voor toewijzing in aanmerking.

Conclusie

3.20 De Commissie concludeert op grond van het voorgaande dat de vordering van Consument dient te worden afgewezen.

4. De beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening wanneer wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het Reglement van de Commissie van Beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak, zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de Geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage - Relevante bepalingen

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen
In dit protocol wordt verstaan onder:
Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister
4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(…)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(…)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(…)

4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

(…)

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.